

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Quibus terris & temporibus diuersi coloris & magnitudinis homines
nati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

pressus est. Hæc Cælius recenset, de Polydamante, qui Samsonis æmulator veriùs, quàm imitator fuit; ille enim, ruinam in caput suum excitans vicit; iste victus est, dum ruinam voluit prohibere: sed sunt multi tales temeritate, non virtute, Atlantes; qui in humeros suscipiunt, quod ferre non possunt, audacia sua opprimendi. His cælestis vindex, qui *superbis resistit*, plagam post plagam infert, & vires vnà cum vita aufert, luculenter demonstrans, se omnibus gigantibus, gigantem esse validiorem; vt talis dicere cogatur: *Concidit me vulnere super vultus, irruit in me quasi gigas*; ille nimirum, qui gigantum, omnium est fortissimus; & non tantùm in minimis maximus, sed etiam maximis omnibus maior esse cognoscitur, quando vel in fortibus, vel in magnis rebus cognoscitur. Vt sunt etiam Balæna, Orca, aliaque monstra marina, quorum quædam dicuntur in oculorum peripheria sedecim vel viginti pedes continere; quæ cum tam magna sint, tamen ab homine dominantur & capiuntur. Vnde intelligitur, non modò quàm magni sint, quibus dictum est: *dominamini piscibus maris*, sed etiam multo que magis ille, qui est *Dominus vniuersorum, in quo condita sunt vniuersa, in calis & in terra.*

Iob. 16. 15.

Conrad. Lycosthen. in chronico Chronicor. l. 2. De Prodigijs.

Gen. 1. 28. Coloss. 1. 16.

CAPVT LI.

Climata celi, regiones terra, imaginationes vehementes, aliaque naturales, Monstrorum caussa.

D Rectorem Mundi pertinet etiam suam cuique rei indolem permittere, aliamque; alij pro diuerso loco & conditione, legem & naturam dare. Aliud cælum alium transfundit genium; alia terræ alios pariunt mores; immò alios quoque inducunt colores. Namque *Ethiops vicini sideris vapore torrerit, adustisq; similes gigni, barba & capillo vibrato, non est dubium. Et aduersa plaga mundi atque glaciali, candida cute esse gentes, flauis promissas crinibus: truces verò ex celi rigore has & illas mobilitates habentes. Ipsorum crurum argumento, illis in supera succum renouari, natura vaporis: his in inferas partes de-*

I.
Plin. l. 2. nat. hist. c. 78.

Vuuu pelli.

pellis, humore deciduo. Hic graues feras, illic varias effigies animalium prouenire, maxime alitum, & in multas figuras gigni volucres. Corporum autem proceritatem utrobique, illic ignium nisu, hic humoris alimento. Medio vero terra salubris utriusque mixtura, fertilis ad omnia tractus, modicus corporum habitus. Hæc natu-

Idem l. 6. c. 30. ra historicus, qui alio loco ait. Animalium hominumque effigies monstriferas circa extremitates (Æthiopia) gigni, minime mirum, artificii ad formanda corpora effigiesque calandas mobilitate ignea. Ferunt certe ab Orientis parte intima gentes esse sine naribus, æquali rotius oris planicie. Alias superiore labro orbas, alias sine lingua. Pars etiam ore concreto & naribus carens, uno tantum foramine spirat potumque calamis auena trahit &c. Deinde Nomades cyrocephalorum lacte viuentes, Olabi, Syrbota, qui octonum cubitorum esse dicuntur. Sicut ergo non omnis fert omnia tellus, sic ne ubique magnos, sed alibi etiam mediocres homines producit. Ipsa itaque climata, immo & ratio alimenti subinde efficiunt enormiter proceros, cunctaque Basan vocabatur terra gigantum olim, ubi postea solus Og rex Basan restiterat de stirpe gigantum. Monstratur lectus eius ferreus, qui est in Rabbath, filiorum Ammon nouem cubitos habens longitudinis, & quatuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus. Et à climate, & à progenitore prodire gigantes, paulo supra etiam monstrat diuinus codex, de Moabitibus loquens in hunc modum: Emim primi fuerunt habitatores eius, populus magnus, & validus, & tam excelsus, ut de Enacim stirpe, quasi gigantes crederentur, & essent similes filiorum Enacim. Denique Moabites appellant eos Emim. Ad hos quasi locustæ reliqui homines putabantur. Quin & tempora, & ipsa Mundi ætas multum potest. Quia ante diluuium homines maiores extiterunt. Gigantes enim erant super terram, in diebus illis. Postea cum Mundo Natura defecit, & adeo defecit, ut comparatione primæ ætatis, pumili videamur. Nam ex eo tempore,

Deuter. 3. 11. Vide Theodoret. q. 49. in Genes. & Sixt. Bibliothec. lib. 5. annot. 76.

Deuter. 2. 10.

Gen. 6. 4. Adamum quoque Gigantem fuisse alij ex Iosue cap. 14. censent, alij negant.

Terra malos homines nunc educat atque pusillos. Ita factum est, vel intemperantia mortalium crescente, vel vi generatiua, & ipsis etiam alimentis, diluuiio destructis, vel sponte cum senescente Mundo, deficientibus, ut hominum statura

tura paulatim minueretur. In huius rei memoriam, relicta sunt hinc inde grandia gigantum cadauera, vnde melioris æui mensura caperetur. Et Octavius Augustus villas suas ossibus immanium corporum, quæ gigantum fuisse dicta sunt, exornare solitus erat. Cernuntur etiam Puteolis stupendæ magnitudinis ossa, quibus Pomponius Lætus, inter cetera, hanc etiam epigraphen creditur addidisse.

*Hinc bona posteritas immania corpora seruat,
Et tales mundo testificatur auos.*

Quamquam autem olim corpora fuerint longè, quàm nunc maiora, palam tamen est, Aegyptiacis fabulis debere annumerari, quod ex narratione Hemonis Aegyptiaci, his ferè verbis recenset Franciscus Patricius. *Inter alia istud adhuc memoria traditum conseruamus, quòd in primò annorum ambitu homines fuerunt usque adeò grandi corpore, ut pedibus in terram nixi capita inter sidera conderent, & Emephimos fuisse appellatos; atque secutos deinde alios annorum successu Phtaimos nomine, paullo minores, sed qui tamen capitibus nubila contingerent; quos alij itidem grandes postea secuti sunt, in Aegypto Gygini nuncupati; vos, puto, Gigantes appellatis, cuiusmodi certè usq; ad Noachi tempora durauerunt, & ut erant grandi corpore, ita etiam per multos annos sani incolumesq; viuebant. Sed a diluuiò cæpère omnia in peius ruere, sum in ceteris rebus, tum maxime in ijs, qua artes, atque virtutem concernunt. Hanc hominum altitudinem, quis non videt hyperbolicam esse? & non solum nubes, sed etiam fidem atque veritatem excedere? Interim magnos ab initio homines fuisse, ac, ut fortes creantur fortibus, à magnis magnos genitos esse manet; licet postea decreuerint ita, ut & nos illorum, & illi, comparatione nostri vel Pygmæi, vel Gigantes possimus nominari. Rarò tunc, vel vix staturâ pusillos fuisse generatos existimo; quamquam & terra præ terra maiores produxerit, & aliter in vno, quàm in alio loco formârit, figurârit, colorârit, animârit.*

Quamobrem simili modo possumus de Pygmæis disputare. Vix enim Pygmæus gigantè generabit. Et sunt complures terre, in quibus tam equi, quàm homines pusilli proueniunt. Ex

Vuuu 2

Scythiis

Franc. Patrici
Dialog. 3. de
histor.

II.